

Marina Pinsky

Infinite Play

20.04-02.07.23

NL

La Loge

Kluisstraat 86 - rue de l'Ermitage
B-1050 Brussels

'We kunnen van spelen spreken als de vrije expressie van creatieve energie een doel op zich wordt. Het is vrijheid om de vrijheid. Maar dat maakt spelen in zekere zin tot een concept van een hoger niveau dan een spel: het spelen kan een spel creëren, het kan regels genereren – in feite maakt het onvermijdelijk, in elk geval toch stilzwijgende regels, aangezien zomaar wat spelen snel saai wordt – maar daarom kan spelen per definitie zelf niet intrinsiek aan regels gebonden zijn. Dat geldt nog meer als het spelen sociaal wordt.'

- Vertaald uit David Graeber, *The Utopia of Rules*, 2015.

'Eenmaal bekende Knecht zijn leraar dat hij het zover wenste te brengen het systeem van de I Tjing in het Kralenspel op te nemen. De Oudere Broeder lachte. 'Vooruit maar!' riep hij uit, 'je zult het wel zien. Een leuk klein bamboetuintje kan iedereen in de wereld ontwerpen en aanleggen. Maar of de tuinman erin zou slagen de wereld in zijn bamboebos in te bouwen betwijfel ik ten stelligste.'

- *Het Kralenspel*, door Hermann Hesse, 1943 (De Bezige Bij, Amsterdam 2012, digitale editie gemaakt naar de achtste druk, 2007)

Marina Pinsky is een multidisciplinaire kunstenares die niet in een hokje te vatten is. Ze onderzoekt de manier waarop we beelden kunnen lezen als materiële, ruimtelijke en ideologische modellen van de wereld. In haar vaak sculpturale werken, die aan de fotografie zijn gelinkt, legt ze zich toe op de paradoxen van de visuele voorstelling en van de abstractie. Door soms complexe systemen te vertalen, stellen de werken ook de machtsdynamiek en de sociale en architecturale structuur van de plaatsen waarop ze zijn gebaseerd in vraag. Pinsky probeert de valstrikken van die organisaties te omzeilen en overstijgt het erudiete kader van hun onderzoek naar de tijd en de perceptie ervan, om zo bevrijde en ludieke ruimten te openen. De werken van *Infinite Play* zijn een echo van het citaat van de antropoloog David Graeber en bieden zich aan om deze dynamiek te heroriënteren en te verschuiven. Zoals een spel dat van stilzwijgende regels is bevrijd, dagen ze de identificatie- en classificatiestructuren uit en creëren ze een plek van sociabiliteit en plezier.

In de specifieke context van de vroegere vrijmetselaarsloge uit de jaren 1930 nivelleert *Infinite Play* de hiërarchieën en geschiedenissen van de plaats. Bij het binnenkomen staat een ensemble van metaalsculpturen met glazen bollen, die we ook op de tweede verdieping terugzien, op voetstukken die vroeger deel uitmaakten van de inrichting van de loge. De sokkels dragen de sporen van de tijd en hadden verschillende levens voor ze terugkeerden naar hun oorspronkelijke plaats. De vrijmetselaarssymbolen (passer, zuil, beitel) herinneren aan de rituelen waarvoor ze dienden. De sokkels en de werken die erop staan hebben niet meer dezelfde functie en roepen vragen op over representatie-, organisatie- en meetsystemen die een andere wending geven aan de logeomgeving.

Eens voorbij de hal worden de toeschouw(st)ers uitgenodigd om via enkele treden naar binnen te gaan in de tempel, waar de vloer is verhoogd tot op het niveau van de estrade achteraan. De rollen van meester en leerling die werden opgelegd door de initiële scenische ordening van de plaats zijn hier omgedraaid. De estrade is bekleed met vergrotingen van architectuurschetsen van Victor Horta, een knipoogje naar de Brusselse architectuurgeschiedenis. In het midden is een gesprekskuil waar je kunt samenkomen en gaan zitten, er staan drie ronde tafels met daarop linnen stoffen. De digitale borduurwerken geven grote kalenders van textiel weer die zijn gebaseerd op beelden uit de archieven van de International Fixed Calendar League, die in het Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis in Amsterdam worden bewaard. Twee ervan zijn kalenders van dertien maanden. De League vond de internationale vaste kalender 'rationeler' en 'gunstiger voor de economie' dan de gregoriaanse kalender. Met de steun van George Eastman, de oprichter van Kodak, had de International Fixed Calendar League tevergeefs druk uitgeoefend op het Congres om die nieuwe tijdsverdeling goed te keuren voor algemeen gebruik. Door de afbeelding van de kalender als een tafelkleedje neer te leggen, en in de geest van het spel, eigent de kunstenares zich de uitdrukking 'de kaarten op tafel leggen' toe. Het vlak gelegde systeem is onderworpen aan de subjectiviteit van de deelne(e)m(st)ers die worden uitgenodigd om er samen rond te gaan zitten

om eventueel over de betekenis ervan te discussiëren. Pinsky interesseert zich voor de vormen om tijd te organiseren en voor de (sociale, economische) gevolgen daarvan. Ze stelt zo in de ge(de)nivelleerde ruimte van de tempel een andere manier voor om over tijd te denken of om gewoonweg een kader te bieden voor open gesprekken

Zoals schrijfster Lydia Ginzburg het beschrijft: 'Het verloop van elk gesprek is op zijn eigen manier vooraf bepaald, maar de drijfveren die het voortstuwende zijn verborgen voor de deelnemers. Subjectief voeren ze een handeling uit die vrijwel onafhankelijk is van elke vorm van weerstand van de objectieve wereld, die boven elke handeling hangt. Conversatie is een ongeremd prototype voor de actie, die altijd aan regels moet beantwoorden. Het is een ver verwijderd prototype van de kunst, die ook een bijzondere soort werkelijkheid is, en de mensen zelf creëren en vernietigen de objecten die haar bevolken.'¹

In de sculpturen *Spektral adaptive Farbenplastik* en *Adaptiv-perspektive Farbenplastik* die we vervolgens ontdekken in de driehoek op de eerste verdieping onderzoekt ze het verband tussen de tijd, de mechanisering ervan en de foto-industrie nog verder. De werken die op basis van de legendes van oude topografische kaarten zijn gemaakt, werden elk vergroot en in drie dimensies uitgevoerd, waarbij elk deel van de kleurenschaal dat overeenkomt met de niveaus van het terrein zorgvuldig werd overgeschilderd. Balancerend tussen de vorm van een trap of van een hellend vlak worden nog meer nieuwe sculpturen (gelijkvloerse verdieping) in het verlengde van de eerste hier aangevuld met een luchtfoto van een weg die in de horizon verdwijnt. Het effect van de foto staat tegenover de opstanden in drie dimensies, waardoor de sculptuur een soort omgekeerd object wordt. In het begin van de twintigste eeuw hadden Theodor Scheimpflug en Karl Peucker methoden geïntroduceerd waarmee ze probeerden om de optische vervormingen van luchtfoto's te verminderen, zodat ze gemakkelijker driedimensionaal konden worden weergegeven. Tegenover de verdere ontwikkeling van de cartografische technologieën, onder andere voor militaire doeleinden, plaatsen de driedimensionale stukken van Pinsky de toeschouw(st)er weer in een performatieve ervaring van de ruimte die de pogingen om een onfeilbaar controle-instrument te ontwikkelen uitdaagt. Volgens Nina Franz² zou de kijk(st)er zo een levend en gevoeliger correctie-instrument van het perspectief worden.

Op de tweede verdieping van La Loge nemen de sculpturen van staaldraad in de geest van de werken van de gelijkvloerse verdieping de vorm aan van reuzenraderen in miniatuur. In elk van hun twaalf segmenten bevinden zich rode, blauwe en groene glasparels waarvan we ons de mogelijke combinaties voorstellen. Verwijzend naar het citaat van Hesse in het begin wordt het idee van de I Tjing, een oud Chinees orakelsysteem, boven de spelstructuur geplaatst. De Duitse auteur, die de begrippen vrijheid en creativiteit tegenover systemen plaatst die door een impliciet raderwerk worden gedictieerd, trekt in zijn laatste boek een metafoor door van de macht waarvan de regels en mechanismen altijd afgebakend maar nooit beschreven zijn.

De andere sculpturen van deze reeks zien eruit als verschillende rekenmachines die disfunctioneel zijn gemaakt qua constructie en display. De ene lijkt op een telraam dat is ontwikkeld voor binaire functies, zoals die in ASCII (Amerikaanse standaardcode voor informatie-uitwisseling) worden gebruikt. Andere lijken te zijn afgeleid van een oude Romeinse rekentablet, of van een kommavormig telraam. Die eenvoudige en speelse structuren openen andere perspectieven op de normen van ingewikkelde organisatie- en berekeningssystemen.

Alle werken van *Infinite Play* zijn met elkaar verbonden door het stilistische gebruik van boogsegmenten en kleurcodes en ze impliceren nieuwe vormen van circulariteit, zowel door hun fysieke vorm als door hun bewegingen of de sociale situaties die ze teweegbrengen. De reorganisatie van microkosmosen, zoals die van La Loge, maakt plaats voor nieuwe combinaties en reflecties. Het is in die geest dat Pinsky, die de grenzen van microsamenlevingen uitrekt, ook het gedeelde werk bedacht voor First Sight, de steungemeenschap van La Loge. De kalender van dertien maanden werd door de kunstenaar in twaalf delen verdeeld en stelt een meer willekeurige indeling van de tijd voor. Door na de tentoonstelling de segmenten van de kalender onder de leden van de steungemeenschap te verspreiden, nodigt Pinsky uit om dit collectieve en oneindige spel ook buiten voort te zetten en tegelijkertijd vragen te blijven stellen bij de relativiteit van die structuren.

1. Lydia Ginzburg, *Notes from the Blockade* – vertaald uit *Soviet Women Writing: 15 short stories*, 1972
2. Nina Franz, 'Perpendicular views', *Four Color Theorem*, Triangle Books, 2020

Marina Pinsky onderzoekt de manier waarop we beelden kunnen lezen als materiële, ruimtelijke en ideologische modellen van de wereld. Met de fotografie als basis creëert ze kunstwerken in een reeks van media die een op de lens gebaseerde manier van kijken uitbreiden tot drie dimensies, vaak met sculpturale middelen. Onlangs maakte ze *1000*, een grote publieke opdracht voor het stadhuis van Brussel. Het werk bestaat uit twintig bronzen schaalmodellen die op sokkels van Belgische hardsteen en gepoederlakt staal zijn geplaatst en verschillende Brusselse wijken weergeven. Nog een belangrijk werk van haar in Brussel was *Circuit*, dat ze voorstelde voor Europalia 2021, op een tentoonstelling in het oude treinmuseum in het Brusselse Noordstation. Haar werk was te zien op plaatsen zoals het Museum of Modern Art, New York; Hammer Museum, Los Angeles; WIELS, Brussel, België; Vleeshal, Middelburg, Nederland; SMAK, Gent, België; en Kunstverein Düsseldorf, Duitsland. In 2021 presenteerde ze een solotentoonstelling, *Undertow*, bij Simian in Kopenhagen. Haar werk was aanwezig op de 13de Biënnale van Lyon in 2015, de 1ste editie van de Biënnale van Riga in 2018, en de 2de editie van de tweejaarlijkse tentoonstelling van het Hammer Museum, Made in LA, in 2014. *Dyed Channel*, een solopresentatie, opende in de Kunsthalle Basel in 2016. In 2018 maakte ze ook deel uit van het residentiële programma bij GLUCK 50 in Milaan.

Pinsky werd geboren in Moskou en groeide op in de Verenigde Staten. Vandaag woont ze in Berlijn en werkt ze in Brussel.

WERKEN

Lobby

Comma Abacus, 2023

Roestvrij staal en glas

31 x 36 x 33 cm

Met dank aan de kunstenaar en C L E A R I N G Brussels/NY/LA

Pebble Calculator, 2023

Roestvrij staal en glas

30 x 60 x 60 cm

Met dank aan de kunstenaar en C L E A R I N G Brussels/NY/LA

Tempel

Conversation Pit, 2023

Hout, podiumelementen, tapijt en textiel

Variabele afmetingen

Met dank aan de kunstenaar

Thirteen Month Calendar with Zodiac, 2023

Digitaal borduurwerk op Belgisch linnen met applicatie van katoen en ritsen

177 cm diameter

Met dank aan de kunstenaar

Thirteen Month Calendar with Nature's Seasons, 2023

Digitaal borduurwerk op Belgisch linnen met applicatie van katoen

177 cm diameter

Met dank aan de kunstenaar

Shadow Pyramid Calendar, 2023

Digitaal borduurwerk op Belgisch linnen met applicatie van katoen en ritsen

177 cm diameter

Met dank aan de kunstenaar

Driehoek

Spektral-adaptive Farbenplastik (Shadow Version), 2023

Acrylverf op MDF, UV-afdruk op klevende folie

120 x 87 x 33 cm

Met dank aan de kunstenaar en C L E A R I N G Brussels/NY/LA

Adaptiv-perspektive Farbenplastik (Shadow Version), 2023

Acrylverf op MDF, UV-afdruk op klevende folie

72 x 39 x 20,5 cm

Met dank aan de kunstenaar en C L E A R I N G Brussels/NY/LA

Eerste verdieping

Spektral-adaptive Farbenplastik, 2021

Acrylverf op multiplex

120 x 87 x 33 cm

Met dank aan de kunstenares en C L E A R I N G Brussels/NY/LA

Adaptiv-perspektive Farbenplastik, 2021

Acrylverf op mdf

72 x 39 x 20,5 cm

Met dank aan de kunstenares en C L E A R I N G Brussels/NY/LA

Tweede Verdieping

I-Ching Wheel Version 2, 2023

Roestvrij staal en glas

73 x 36 x 60 cm

Met dank aan de kunstenares en C L E A R I N G Brussels/NY/LA

I-Ching Wheel Version 3, 2023

Roestvrij staal en glas

73 x 36 x 60 cm

Met dank aan de kunstenares en C L E A R I N G Brussels/NY/LA

ASCII Abacus, 2023

Roestvrij staal en glas

62 x 81 x 19 cm

Met dank aan de kunstenares en C L E A R I N G Brussels/NY/LA

PUBLIEK PROGRAMMA

Marina Pinsky in gesprek met curator Zoë Gray

24.05.23, 18.00 uur

Taal: Engels

Gratis toegang

Zoë Gray (VK/BE) is sinds 2015 senior curator bij WIELS, Brussel. *Nuit américaine* door Marc Camille Chaimowicz (2023), Kasper Bosmans (2022), Shimabuku (2022) zijn enkele van haar recente tentoonstellingen.

Lawrence, Perpendicular music (live)

Closing Weekend

Perpendicular Music is een nieuwe reeks liveperformances door de medeoprichter van Dial Records, Peter M. Kersten, aka Lawrence. Ze gaan in première op de finissage van Marina Pinsky's tentoonstelling Infinite Play bij La Loge. Een variatie van akoestische instrumenten en vooraf opgenomen materiaal op cassettape in combinatie met audiomanipulatie via de computer, waarbij traag aangroeiende geluidsclusters tevoorschijn komen in een gedetailleerde en boeiende elegie.

Praktische informatie volgt later.

Bezoek onze website en sociale netwerken voor meer informatie.

www.la-loge.be - Instagram : [laloge_brussels](https://www.instagram.com/laloge_brussels)

Dankwoord

Infinite Play was niet mogelijk geweest zonder de nauwe samenwerking met Marina Pinsky.

De tentoonstelling is het resultaat van een jaarlijkse commissie die wordt ondersteund door First Sight, de steungemeenschap van La Loge. Wij willen de leden bedanken: Almine Rech Gallery, C L E A R I N G Gallery, Dhr. Freddy Dezeure, Galerie Greta Meert, Zeno X Gallery, Mevr. Siska Bulkens, Mevr. Ann Cesteleyn, Dhr. Louis Cesteleyn, Mevr. Catherine De Dijcker, M. Frédéric de Goldschmidt, Mme Charlotte Friling, Dhr. Frederick Gordts; M. Pierre Iserbyt & Mme Michèle Didier, M. Dimitri Jeurissen & Mme Jeanna Criscitiello, Mevr. Helena Kritis, Mme Anne Pètre & M. Christophe Steyaert, Dhr. Marc Vandecandelaere, Mme Isabella Ritter & M. Hampus Lindwall, Dhr. Bert Van Welden.

De kunstenaars wil graag Kristof Avonds, Beatrix Bourdon, Jakob Brugge, CIVA, C L E A R I N G Gallery, Danny De Ghein, Silvia Franceschini en het CIVA, Peter Kersten, Eden Krsmanovic, Luc en Frieda Poppe, Aya Salim, Sabrina Siefried, Charlie Usher en Terry Weerdmeester bedanken.

Dank ook aan Olivier Vandervliet - Triangle Books and Aglaya Zhdanova - GLUCK 50.

Deze tentoonstelling is mogelijk gemaakt dankzij de professionaliteit en toewijding van Arthur Jules, Léonor Gomez en Charlie Usher, en de uitzonderlijke bijdrage van Anaïs Chabeur.

De tentoonstelling wordt gesteund door het brussels-hoofdstedelijk gewest.

De vernissage wordt gesteund door Vedett.

Het team van La Loge

Directeur & curator: Wim Waelput

Communicatie & Curator van publieke programma's: Antoinette Jattiot

Stagiair: Sepehr Sharifzadeh

Visuele identiteit: Antoine Begon, Boy Vereecken

Productie: Arthur Jules, Léonor Gomez

Audio & vidéo: Ludo Engels

Photographie: Lola Pertsowsky

Vertalingen en proeflezingen: BLURBS, Martine Wezenbeek, Lila Poimboeuf-Mahieu

First Sight ambassador: Johan Larsen

Lab Loge: Lisa Man

Vrijwilligers: Alice Beiglig, Jonas Halkin, Alice Nataf, Mary Szydłowska, Lila Poimboeuf-Mahieu.

Openingstijden

Donderdag tot Zondag

13:00 to 18:00

Vrije toegang.

Bezoek onze website voor meer informatie over ons programma en onze evenementen

La Loge is een privé-initiatief en verenging zonder winstoogmerk opgericht door architect Philippe Rotthier. La Loge wordt gesteund door de Vlaamse Overheid, de Franse gemeenschap (FWB), de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en First Sight, een gemeenschap van geëngageerde individuen en organisaties. De Lodge wordt ook gesteund door de gemeente Elsene. La Loge krijgt extra steun van de gemeente Elsene, COCOF, en de nationale loterij. La Loge is lid van 50° NORD-3° EST en Brussels Museums.

La Loge

rue de l'Ermitage 86

1050 Bruxelles

+32(0)2 644 42 48

info@la-loge.be

www.la-loge.be

